

УДК 376.1

Козлова К. – ст. гр. 6МПр(К)

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка

ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ІНЖЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ В ІНКЛЮЗИВНІЙ ОСВІТІ

Науковий керівник: канд.пед.наук Шелудько І. В.

Kozlova K.

Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

PROFESSIONALISM OF ENGINEER-TEACHER SEWING PROFILE IN INCLUSIVE EDUCATION

Supervisor: Sheludko I. V. Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Teacher of technological and professional education chair of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

Ключові слова: інклюзивна освіта, інженер-викладач.

Keywords: inclusive education, engineer-teacher.

Заклади професійно-технічної освіти, як і інші соціальні інститути, повинні оперативно відповідати на сучасні виклики. Наразі вимоги до освітньої практики створюють передумови для перегляду теоретико-методологічних основ і розробки нових технологій освіти. Подолання репродуктивності навчання, перехід до нової освітньої парадигми, що забезпечує пізнавальну активність і самостійність мислення учнів, компетентнісний підхід є стратегічними напрямками в модернізації освіти.

Принцип доступності сформульовано на засадах дотримання прав людини, викладено в резолюції Генеральної асамблеї ООН від 12 грудня 1997р. в якості пріоритетного завдання – сприяти забезпеченню рівних можливостей для осіб з обмеженими можливостями здоров'я. Цей принцип зумовлює перенесення акцентів з медичних аспектів інвалідності, піклування про осіб з психофізичними порушеннями, захисту та надання їм допомоги в адаптації до навколишнього середовища на реформування самого соціуму, де особа з психофізичними порушеннями має змогу задовольнити свої потреби, перш за все, потребу здобути якісну освіту.

Професійна освіта повинна навчити мислити і навчити вчитися, сформувати особистісні характеристики, що відповідають певним громадським і культурним ціннісним установкам. Інклюзивна освіта є однією зі складових полікультурної освіти. Розвиток цього напрямку сучасної педагогічної науки і освітньої практики обумовлено самою суттю процесів демократизації і гуманізації соціального життя, прагненням створити суспільство, в якому культивуються шанобливе ставлення до особистості, захист гідності і прав кожної людини. Зазначені соціальні зміни не могли не вплинути на вимоги до професійної діяльності інженерів-викладачів швейного профілю, до їх особистості, від якої, по суті, залежить майбутнє.

Професіоналізм передбачає, що інженер-викладач точно уявляє стратегічну мету своєї діяльності, вміє бачити цю мету в конкретних умовах, формулюючи таким чином завдання. Усі свої дії він робить не наважання, а свідомо, рефлексуючи і вдосконалюючи свої можливості.

Сучасний інженер-педагог швейного профілю повинний уміти спілкуватися з учнями, визнаючи їх переваги, розуміючи і приймаючи їх, вміти проектувати і створювати ситуації й події, що розвивають емоційно-ціннісну сферу учнів (культуру переживань і ціннісні орієнтації), уміти будувати виховну діяльність з урахуванням культурних відмінностей дітей, статевовікових та індивідуальних особливостей, підтримувати в учнівській групі ділову доброзичливу атмосферу.

Важливою компетенцією вчителя, необхідною для реалізації процесу включення учня з особливими освітніми потребами, є вміння складати спільно з іншими фахівцями програму індивідуального розвитку учня і відстежувати динаміку його розвитку. Стійкість, стабільність і якість професійної діяльності інженера-викладача обумовлюється особливостями психологічної готовності педагога до змін.

Відомо, що психологічна готовність до професійної діяльності формується в процесі професійного навчання. Одночасно, психологічна готовність це умова ефективності професійної діяльності викладача. У зв'язку з цим важливим психологічним обмежувачем діяльності інженера-викладача швейного профілю стає невизначеність результату навчання «особливого» учня.

Наразі, мислення педагогів не орієнтоване на індивідуальність учнів, їхні можливості й ресурси, стійко домінує установка на досягнення й академічну успішність в навчанні. Реалізація інклюзивного підходу вимагає від інженера-викладача швейного профілю запитувати комплексну допомогу з боку фахівців в галузі корекційної педагогіки, спеціальної та педагогічної психології, змінює розуміння і реалізацію підходів до індивідуалізації навчання учнів з особливими освітніми потребами.

Якщо визначальна складова професійної діяльності – професійне мислення, то формування психологічної готовності будується через навчання прийомам аналізу. Це важливе зауваження стає ведучим принципом у підвищенні кваліфікації та підготовки інженерів-викладачів до реалізації інклюзивного підходу в освіті, тобто у своїй професійній діяльності. Високою ефективністю володіють усі форми професійного обміну досвідом – майстер-класи, взаємовідвідування уроків, балінтовські групи, практикуми, стажування. Завдяки цим гнучким і активним формам інженери-викладачі можуть знаходити професійну підтримку і обговорювати нові ідеї щодо вдосконалення процесу навчання на своєму робочому місці.

Таким чином, досвід говорить про те, що ставлення інженерів-викладачів швейного профілю до інклюзії змінюється, коли вони починають працювати з такими учнями, набувають власний педагогічний досвід, бачать перші успіхи учнів. Якщо розвиток інклюзивної освіти розглядати як систему діяльності, то ключовими компонентами у ній є підготовка, підвищення кваліфікації та перепідготовка викладача.